

forfatningen kommer istand. Forsaavidt Nogen yttre Tvivl om, at Fællesforfatningen kommer istand, saa troer jeg, at disse Tvivl ere uden Betydning; thi det er jo aabenbart, at den nye Grundlov ikke skal træde i Kraft førend tilligemed Fællesforfatningen, og altsaa saalænge, indtil denne kommer istand, vil jo ogsaa Rigsdagen blive ved, i Overensstemmelse med den nugældende Grundlov, at samles hvert Aar. Man har sagt med nogen mere tilsyneladende Grund, at man ikke ved, hvor ofte Fællesforsamlingen skal holdes, og hvorlænge dens Møder skulle være. Det er Noget, jeg heller ikke tør udlade mig om, men det synes heller ikke, at man behøver at have nogen positiv Meddelelse derom, thi det ligger i Forholdenes Natur, at da de vigtigste og tildeels ogsaa de foranderligste Lovgivningsgjenstande ville komme til at høre under Fællesforfatningen, f. Ex. Alt, hvad der henhører til Soldvæsenet, saa kunde jo disse Forsamlinger ikke blive sjældne, og det er ogsaa vist, at de ville medtage lang Tid, og at de efter deres Natur kræve længere Tid end de Forsamlinger, som der holdes for den enkelte Landsdeel. De Forhold, der komme under Behandling i Fællesforsamlingen, f. Ex. Soldvæsenet, Militærvæsenet og saa fremdeles, ere meget omfattende og vigtige Sager og kunne give Anledning til megen Tvivl og Forvikling; det, at flere forskellige Landsdele komme sammen, som i mange Maader afvige fra hinanden i Maaden at betragte Forholdene paa, vil jo ogsaa bidrage til, at Forsamlingen vil kræve længere Tid. En anden Grund, som vil gjøre, at de ville kræve en lang Tid, er den, at det maa tilstedes, at der bruges flere Sprog, hvilket naturligvis gjør Forretningsgangen langsommere, end naar der kun bruges eet Sprog. Det er vist, at den Tid, der skal anvendes paa Folkets Deeltagelse i de offentlige Anliggender, vil blive langt større, naar Fællesforfatningen indtræder, og det synes derfor at være naturligt, at man sparer Noget paa den Tid, der skal anvendes til de locale Forsamlinger. Fremdeles vil det jo ogsaa blive færre og mindre vigtige Sager, der blive at behandle i de sidste, saa at det ikke er saa nødvendigt, at man har saa idelige Møder, og det er ogsaa vist, at den

Deel af Finantsforhandlingen, der vilde blive tilbage for den særlige Forsamling for Danmark, vil for en stor Deel blive bestemt ved de Resultater, der erholdes ved Fællesforsamlingen; navnlig vil jo her blive Spørgsmaal om Ligningen af de hele Staten vedkommende Udgifter, der beslutes i Fællesforsamlingen, og det kunde derfor vist ogsaa medføre adskillige Banskelligheder, dersom man ikke indrettede de forskellige Forsamlinger med indbyrdes Hensyn til hverandre. Naar det er sagt, at man vilde restkere at faae flere foreløbige Love, naar Rigsdagen kun samledes hvert andet Aar, maa jeg bemærke, at jeg ikke troer, der er noget Gang hos Regjeringen til at give foreløbige Love. Der har vistnok været givet meget indgribende foreløbige Love hos os, men disse Love ere netop givne, hvor der var en saadan afgjort Stemning hos Folket for, at en saadan Lov skulde komme, at Regjeringen derfor uden Betænkelse har kunnet gaae ind derpaa, uagtet den vistnok under andre Forhold ikke kunde have givet en foreløbig Lov derom; jeg sigter her fornemmelig til de Love, der angik Consumtionens Ophævelse, m. v., og der stode i Forbindelse med de Forandringer, der bleve indførte i Slesvig. Dersom man vil erindre sig, hvorledes det gik den Gang, man havde Stænderforsamlinger her, der kun kom sammen hvert andet Aar, saa vil det ogsaa erindres, at med Undtagelse af nogle meget ubetydelige Toldbestemmelser, udkom der meget faa provisoriske Love; jeg, fra min Side, har aldrig fremkaldt nogen provisorisk Lov. I Norge og Sverrig samles jo de lovgivende Forsamlinger kun hvert tredje Aar, men der har man heller ikke noget Overmaal af provisoriske Love; i Norge har der i Særdeleshed været meget faa, og det har netop, ligesom her under Stændertiden, været Toldbestemmelser, der have været fornødne, men i Almindelighed har der ikke været nogen Tilbøielighed til at give provisoriske Love. Smidertid kan der jo opstaae saadanne pludselige Omstændigheder, at provisoriske Love ligesaavel kunne være fornødne, hvor man holder Rigsdag hvert Aar, som hvor man holder den hvert andet. Hvad det Forslag angaaer, at Grundlovens § 8 ogsaa skulde indlemmes i den nye Grundlov for Danmark,